

CARTA DE L'ALCALDE

Lleida i la riquesa turística de Catalunya

ANGEL ROS I DOMÍNGUEZ
ALCALDE DE LLEIDA

Lleida ha fet feina aquesta setmana a Madrid. En el marc de Futur –un dels salons de turisme més importants del món–, l'oferta lleidatana ha posat en escena el ventall creixent d'opcions turístiques que les nostres terres ja ofereixen al visitant interior i exterior.

La demanda turística ha canviat en els darrers anys, la mateixa concepció del país també ha evolucionat i avui dia és impossible entendre els valors turístics de Catalunya reduint només l'equació a sol i platja: és indispensable, per entendre tot el que és el país i tot el que pot oferir, incorporar de manera clara i efectiva les potencialitats, en aquest cas, del territori lleidatà. En aquest sentit, vull dir que entre tots plegats estem fent feina, molta feina, per donar visibilitat a tota l'oferta que des de Lleida emergeix amb força.

Els sectors públic i privat lleidatans caminem de bracet per consolidar el territori lleidatà com a enclavament de referència quant a turisme de cultura i de natura, de patrimoni en sentit ben ampli. Plegats estem vehiculant una estructura que evidencii l'alt valor afegit de la nostra oferta turística i que mostri que, gràcies sobretot a les noves xarxes de comunica-

cions físiques i telemàtiques, som més a prop que mai de tot arreu. Un exemple ben clar del que dic és la Ruta del Vi de Lleida-Costers del Segre, que, un cop obtinguda la certificació oficial després d'anys de treballs previs, ha tingut aquesta setmana a Madrid una posada en escena que ha obtingut una magnífica acollida. És un exemple dels bons resultats que dona i ha de donar el treball coordinat i amb objectius ben definits.

En la Ruta del Vi de Lleida hi som tots: diferents administracions públiques, 17 cellers, una desena de restaurants, una desena d'allotjaments, enotèques i associacions professionals. L'oferta de turisme gastronòmic, vehiculada en aquest cas a través d'una aposta enoturística, que és turisme cultural, és un dels punts on el territori lleidatà té més coses a dir i on pot i ha d'excel·lir. Es tracta d'un producte turístic ben parlat de la posada en escena de

complementar perfectament amb la potent oferta de natura que el territori lleidatà té.

Som més a prop que mai de tot arreu i hem de saber aprofitar-ho. Des del 2003 tenim AVE a Lleida, i ara fa un any estrenàvem l'aeroport de Lleida-Alguaire. Són infraestructures que, indubtablement, milloren els serveis ciutadans i que obren múltiples oportunitats que hem de saber identificar i aprofitar. A Futur, també aquesta setmana, la Xarxa de Ciutats AVE, Renfe i Turespaña hem avançat en l'acord per potenciar el turisme mitjançant la xarxa d'alta velocitat a través d'una tarifa especial i avantatjosa per als visitants estrangers.

Lleida forma part d'aquesta xarxa de ciutats destinació de l'AVE –i, de fet, aquests tres darrers anys l'hem presidida– amb la clara voluntat de ser allà on es generin oportunitats de donar valor i rellevància al nostre patrimoni, de ser part d'una xarxa de qualitat que ens doni l'opció de visibilitzar-nos més i millor i de participar ben activament en la generació de propostes de promoció turística. Ja queda menys perquè l'alta velocitat ens connecti amb la resta d'Europa i Lleida ha d'estar ben posicionada per donar resposta a totes les noves oportunitats. Crec que entre tots ho estem assolint.

Com deia al principi d'aquest article, aquesta setmana hem fet feina a Madrid. Us he parlat de la posada en escena de

la Ruta del Vi de Lleida-Costers del Segre i d'aquest acord entre ciutats AVE, Renfe i Turespaña. I també vull fer esment de la presentació de la Xarxa de Pobles amb Encant de Lleida, impulsada pel Patronat de Turisme de la Diputació: una molt bona iniciativa per optimitzar l'atractivitat turística de molts dels petits pobles del territori, de donar valor a tot el patrimoni tangible i intangible. I tota aquesta feina l'hem fet a l'espai de la Generalitat a Futur amb el conseller i la directora general de Turisme. La col·la-

boració Generalitat-Diputació-Ajuntaments és clau per al progrés de les Terres de Lleida.

El potencial turístic de natura i cultura –patrimonial– és el que atresora Lleida i el que ha de saber visibilitzar més i millor.

Com demostren aquests tres exemples que he referit en aquest article, l'esforç conjunt i coordinat és el que ajudarà més i millor a eclosionar tot el potencial turístic de Lleida que ja és una referència indispensable en el catàleg dels atractius turístics de Catalunya.

L'esforç conjunt i coordinat és el que ajudarà més i millor a eclosionar tot el potencial turístic de Lleida, que ja és una referència a Catalunya

COL·LABORACIÓ

Una radiografia al boví de carn

JOAN CARLES MASSOT
RESPONSABLE DEL BOVÍ DE CARN DE JARC

TOTS ELS SECTORS agrícoles i ramaders tenen la seva idiosincràsia que els diferencia dels altres en aspectes importants. En el que tots ens assemblem és en el fet que hi ha uns costos de producció que hem d'intentar repercutir en el preu del producte acabat, afrontant dures normatives i la competitivitat amb els tercers països fora de la UE.

En el sector del boví de carn, aquest darrers quatre anys han estat decisius per al desenvolupament futur. L'actual PAC (2006-2012) ha transformat el sector, hem passat de tenir una política del foment a la producció per abastir els nostres mercats d'aliments a rebre ajuts per només justificar uns anys de referència de producció. Des de JARC sempre hem defensat que si els ajuts hi han de

ser, han d'estar vinculats a la producció, a la investigació i a la defensa i intervenció dels nostres mercats per fer front a la forta competència de països tercers.

Qui no recorda la darrera crisi de preus del 2008? Aleshores, JARC va liderar i mobilitzar el sector per aconseguir els préstecs bonificats per poder fer front a les despeses ordinàries i poder tirar endavant les nostres explotacions. Vam intervenir activament per modificar la normativa de benestar animal, per poder exportar de nou animals als països del Mediterrani oriental. I el 2010, en veure l'evolució del mercat, vam exigir una moratòria per als crèdits que començaven a vèncer, ja que els ramaders no hi podien fer front.

Hem aconseguit el que era una espina que tenim clavada des de la crisi de l'EEB: la famosa i il·legal taxa MER que ens cobren al sector quan, en realitat, qui l'hauria de pagar és el següent esglaó de la cadena alimentària: l'escorxadador. La seguretat alimentària que hem de complir ens arriba del mateix consumidor que vol menjar carn sana i segura. Però hem d'explicar millor que això té un preu que s'ha de pagar. Si no, el consumidor ha d'acceptar que els ramaders rebem ajuts de la UE, del MARM o del DAR, ja que són diners que van directament a reduir l'impacte de totes aquestes mesures sobre el preu final de la carn.

Des de JARC hem estat els artífexs en la reducció de les despeses que suposava per al sector la recollida de cadàvers potenciant la competència entre les plantes de tractament. Alhora, la tramitació *on-line* dels moviments Simogan representa un estalvi important

i més agilitat perquè els ramaders hem de dedicar-nos a fer el que sabem fer: produir.

Ara tenim sobre la taula la proposta de la PAC 2013-2020. Finalment, sembla que els nostres dirigents s'han adonat que no produïm prou aliments per abastir la població i que això permet, fins i tot, especular amb matèries primeres imprescindibles per a l'alimentació dels animals. Finalment, han admès el que des de JARC ja fa anys que diem: som un sector estratègic que quan funciona bé genera riquesa. Avui, l'agroindústria genera molts llocs de treball, fins i tot més fàcil de deslocalitzar. Per això, des de JARC defensarem el model d'explotació que tenim a Catalunya per tal que pugui mantenir la seva rendibilitat productiva.

Aquest 2011 ens tornem a trobar immersos en una nova crisi de preus dels cereals i no hi veiem el final, perquè la demanda que arriba de països

emergents i l'especulació en el mercat de futurs incideixen directament en els nostres costos de producció que no podem repercutir perquè al mercat arriba carn de qualsevol lloc, sovint sense complir les mateixes exigències que hem de fer nosaltres. Per això, a JARC reclamem un etiquetatge que permeti saber qui ha produït un bistec, tant si és d'aquí com si ve de l'altra punta de món.

Avui per avui, JARC és l'organització agrària més important de Catalunya que, arran de la federació amb COAG, té representació a Brussel·les i veu a Madrid.

I és així com podem defensar millor els nostres ramaders. Ens cal una estructura consolidada, un bon equip tècnic i humà per donar el servei més eficient a un preu just als nostres ramaders. Tant de bo els propers anys puguem parlar de tranquil·litat i harmonia al sector. Aquest tema ja fa massa temps que dura.